

P I RETRORYTMI N I

Rytmittäjän Rypistys

Eräänä päivä selailllessani viimeisimpiä Alkorytmejä, hiipi mieleeni ajatus jonka kyseiset lehdet usein mieleeni tuovat. Lehtemme on nykyään suoraan sanottuna pilalla. Toimitus suoltaa paperille sontaa jossa ei ole päättä eikä häntää ja päätoimittaja laiskottelee. Voi olisimmepa vielä vanhalla kunnon kultaisella kasikyt luvulla. Ennen oli toimitus rautaa, lehdet päällystämätöntä paperia. Nykyään lehdet ovat päällystettyä silkkistä paperia, mutta toimitus hiomatonta paperimössöä. Voi luoja, enää ei käytetä luovuutta ja keksitä vitsejä, jotka oikeasti naurattavat. Missä rakastetut hahmot kuten Hemmo ja Pekka Nojatuo. Valmistuivatko hekin kulta-aikojen toimittajien mukana?

Turha kuitenkaan haikailla menneitä, se ei kuitenkaan koskaan johda mihinkään. Toimituksemme päättikin siis ottaa itseään niskasta kiinni ja palauttaa kerran niin suurenmoisena lehtemme takaisin juurilleen. Keräännymme kiltikselle ja kaivoimme vanhat lehdet pölykerroksen alta. Lehtipinon iskeytyessä pöydälle hiipi huoneeseen virkistyksen hento tuulenvire ja tuntui kuin muinainen, kauan kadonnut aarre olisi palautettu keskuuteemme. Lehtien karhea pinnoittamaton paperi tuntui käsissämme kuin vanhalta haurastuneelta pergamenttilta. Oli kuin itse hemmo olisi pompannut ulos takakannen ruuduista ja istunut seuraamme. Avatessamme erään vanhan wappulehden, tuntui kuin olisimme avanneet Pulp Fiction -elokuvan salkun. Valo heijastui kasvoillemme leh-

den kansien välistä, sen mysteerien päästessä valloilleen vuosikymmenten jälkeen.

Lehti sisälsi lopulta suuren määrän kuvia vähäpukeisista naisista ja erilaisista elimistä, muita törkyjä sekä joukon vitsejä, joita nykytoteekari ymmärtää samoissa määrin kuin reikäkortteja. Noh, vaikka isosta osasta sisältöä huomaa hieman liiankin hyvin sen tekoajankohdan sijoituvan viime vuosituhannele, löytyi kansien välistä silti runsain määrin vielä tänäkin päivänä viihdyttävää materiaalia. Välillä naurettiin lehdille ja välillä lehtien mukana, mutta pääasiana se että lehtiä lukiessa vierähti kolmisen tuntia ennätysajassa (kolmessa tunnissa). Vanhoja lehtiä lukiessa kannattaa muistaa se että ne tosiaankin ovat vanhoja ja vaikkei kaikki sisältö sovi nykypäivään, kannattaa juhlia sitä osaa sisällöstä joka sopii ja erityisesti sitä kehitystä joka lehtemme monikymmenvuotisen historian aikana on tapahtunut. Tähän lehteen otimme inspiraatiota 80- ja 90-luvun Alkorytmeistä ja yritimme asettaa itsemme tuon aikaisen toimittajan saappaisiin. Tämä lehti olkoot siis modernille kiltalaiselle ikkuna menneiden vuosikymmenten tunnelmiin ja ehkä jonkinlainen nostalgian lähde kiltamme yllättävän suurelle 80-luvulla-killassa-aloittaneiden-nyky-kilta-aktiivien joukolle.

Nauttikaa hyvät lukijat!

PS. Päätimme jättää elimet viime vuosituhannele, joten lehden voi lukea pelotta!

Tietokillan unäärinen julkaisu jo vuodesta

=====

Julkaisija: Tietokilta ry / Konemiehentie 2, 02150 Espoo
ISSN: 2670-2436 (painettu) / 2670-2444 (verkkojulkaisu)

Painotalo: Scanseri Oy

Painos: 120 kpl

Rytmi kiittää: ryhmää

Lehti tehtiin Pepsi Maxin voimalla

Pj:n Puserrus

Tämän palstan piti alun perin olla Puheenjohtajan puserrus, mutta unohdimme kysyä puheenjohtajalta mitään. Ja kun toimituskatastrofi uhkasi, päätimme tehdä kuten 80-luvullakin olisi tehty: joku vaan kirjoittaa jotain ja sillä selvä. Näin syntyi **Head Folderin Hiki Foorumi**.

Vanhojen Alkorytmien tapaan tämän lehden taitto on täysin yhden henkilön käsialaa. Ei siis enää tuskastumista muiden fonttivalintoihin, tekstilaatikoiden ulkopuolelle meneviin rivinvaihtoihin tai kuviin jotka eivät jatku bleedin reunalle asti. Jokaiseen harkitsemattoman harkittu elementti on täysin Head Folderin omaa jälkeä.

Oli ilahduttavaa huomata, miten 80- ja 90-lukujen Alkorytmit eivät pelänneet rikkoa sääntöjä niin sisällöllisesti kuin myöskään visuaalisesti. Niistä henki aito kokeilunhalu, joka usein päättyi hyvän maun rajan toiselle puolen, mutta kuitenkin aina

vilpittömästi. Otinkin tavoitteekseni tuoda tuon villin ja vapaan taittofiilisen takaisin kaikkine tyhjin tiloineen ja venytettyine rasterikuvineen.

Taittaminen tähän tyyliin on vähän kuin polkisi vanhalta retropolukupyörällä. Vaihteet puuttuu ja ketjut kirskuu, mutta fiilis on kohdallaan ja pääte piste saavutetaan silti.

/

Toivon, että jokainen lukija löytää tästä lehdestä jotain ilahduttavaa, ärsyttävää, nostalgista tai edes hieman kummallista, sillä juuri siitä on retro tehty. Jos joku aukeama on vähän vinossa tai marginaalit elävät omaa elämäänsä, niin se ei ole moka. Se on aikakauden kunnioittamista!

Nauttikaa kotsasta. Nauttikaa taitosta. Nauttikaa virheistä. Nauttikaa retrosta!

Kiltatyttö

Toimitus

päät. Ilmari "Jalppis" Murto

headf. Emilia "emialis" Repo

Samuli Yli-Salomäki, Niklas Järvinen, Antti Pekkanen, Justus Hansen (Zen), Luukas Pörfors, Miia Konu, Lasse Kukkula, Atte Ikola, Kirill Eliutin, Enni Leppänen, Eetu Siltaniemi, Anni Okka, Sampo Suojalehto, Olli Nurminen, Aaro Luomanen, Alexandra Turkia, Milla Lammi, Aino Asikainen, Aarni Konola, Keimo Mäntylä, Noora Kuosa, Leo Blomqvist, Oskari Hiedanpää, Teea Ahola, Roy Långsjö, Johan van der Meer, Joon[a]tan Korpela, Peppi Sundell, Aaro Sulonen, Alpo Pitkänen, Eemeli Oksanen, Arto Paasiviita, Lilja Klemetti, Matias Zwinger, Ella Palokangas, Bai-Ruffor Bairoh, Luka Jääskeläinen, Oskari Kokkonen, Aleksi Häyrynen, Otso Purhonen, Eetu Lindström, Matias Piironen

Sisällys

- 1 Etukansi
- 2 Rytmittäjän Rypistys
- 3 Pj:n Puserrus
- 3 Kiltatyttö
- 4 Sisällys
- 4 Laulu
- 4 Clip
- 5 Näin kirjoitat Alkorytmiin
- 6 Pimeä pullo
- 7 Ilkivalta pakottaa uusiin toimiin
- 8 Asumistukiudistus
- 9 Pekka Nojatuoli ja Pimeä pullo
- 10 Muistinnollaus
- 11 Tapatumakalenteri
- 11 Runo
- 12 Alayhdistysesittely: OtaKuiSe
- 14 Otaniemen metrolaituri makkaroina
- 16 Retropeli reboot
- 16 Saunailta
- 18 Otaniemi metrolaituri jatkuu
- 20 Pelikamu 2/25
- 22 Lukijakilpailu
- 24 Historical Unity of TiK and AS
- 25 Rytmietuja
- 26 Korttipakka
- 27 Fuksien laulukoe
- 28 Harmaa maali tierlist
- 30 Kiltaerkin muisteloita
- 33 Tilaa Alkorytmi kotiisi
- 34 Erittäin tärkeä erityisreportaasi
- 38 Auta fuksia
- 38 Seuraavassa Rytmissä
- 39 Tietokiltaa tukemassa
- 40 Hemmo

Laulu

Taitto taitto lehtinen
(Tuiki tuiki tähtönen)

Taitto taitto lehtinen
fontti taas on väärinen.
Kuvat vinot, palsta pois,
mutta silti valmis ois.
Retrohenki pelastaa
PDF nyt painoon vaa!

Clip Art

NÄIN KIRJOITAT ALKORYTMIIN

Alkorytmiä kirjoittaa Tietokillan oma Rytmiryhmä. Päästäksesi mukaan toimitukseen ei tarvitse kuin hyppää killan nettisivuille, etsiä toimikunnat, sieltä Rytmiryhmä ja lähettää hakemuslomake.

"Mutta miten keksin ideoita näin hassun hauskoille jutuille?"

Ei hätää, kyllä niitä hyviä (ja huonojakin) ideoita aina tulee, kun ryhtyy tekemään! Artikkeleita voi myös tehdä hyvin kavereiden kanssa, ja kyllä siitä yleensä jotain saadaan kasaan, parhaimmillaan minuutteja ennen dedistä. (Tai muutama päivä sen jälkeen, jos päätoimittaja on ystävällisellä tuulella.) Jos ideoita ei millään tule, niin ei hätää, sillä toimitus kokoontuu ajoittain Rytmikabinettiinsa nauttimaan hieman lämmintä viskiä. Näistä kokoontumisista tulee usein niin hullunkurisia ideoita, ettei kukaan seuraavana päivänä muistakaan.

Hae Rytmiryhmään tänään, ja tule toimittamaan Otaniemen Tietoteekkareiden hauskimpaan kiltalehteen!

lehti	nro	dead-line
tämä lehti	2/25	oli
seuraava lehti	3/25	15.8.
joululehti	4/25	23.11.

Jutun voi lähettää toimitukselle sähköpostitse alkorytmi@tietokilta.fi. Älä lisää juttuun mitään ylimääräistä, kuten esim. tabulaattoreita joka rivin alkuun tai tavuviivoja. Voit myös jättää Alkorytmin lötteröön disketin (saat sen takaisin); seuraavat formaatit kelpaavat: Word, MacWrite, RTF, Acta, More, PageMaker, Word3, WordPerfect, PageMaker 3, pelkkä teksti (vain 3.5" korppuja kiitos). Paperilla jätettyjä juttuja emme ota vastaan paitsi aivan pakottavissa tilanteissa (juttu on niin hyvä että toimituskunta jaksaa naputtaa sen koneeseen). Käytä siis jotain yllämainittua koneluettavista muodoista.

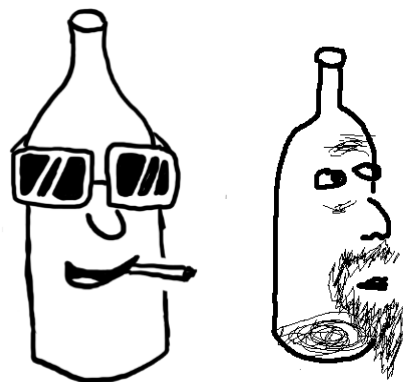
Pimeä pullo

Tervehdys, arvon rytmipäät! Alkorytmi kärsii vakavasta identiteettiipuutteesta. Lehdeltämme puuttuvat maskotit tai rakastetut tunnistettavat hahmot, kuten vanhat kunnon Hemmot ja Pekka Noja-tuolit. Hätäratkaisuna keksimme tehdä retrolehden, jossa voimme häpeilemättä käyttää vanhoja hahmoja ilman että lukijamme epäilevät mitään. Nyt kuitenkin saavuimme umpikujaan. Seuraavaan lehteen emme voi laittaa Hemmoa, sillä silloin Rytmiryhmän sääliittävä kyvyttömyys käyttää luovuutta ja kekseliäisyyttä paljastuisi koko kansalle. Niin pitkälle ei edes Rytmiryhmä voi mennä...

Rukouksiimme kuitenkin vastattiin. Lu-kiessamme vanhoja Alkorytmejä kierrätettävien ideoiden toivossa, löysimmekin lehtemme pelastuksen. Erään sivun yläreunasta tyylikkäisiin aurinkolaseihinsa sonnustautuneena meille virnisti kuka muukaan, kuin rakastettu klassikkohahmo Pimeä pullo. Pimeä pullo tunnetaan muun muassa siitä, että hän on pullo ja että hänellä on aurinkolasit. Myöskin jonkinlaista pimeyttä on epäilty.

Kuitenkin paremman puutteessa Pimeä pullo tulee tästä eteenpäin olemaan Alkorytmin maskotti ja hänet voi bongata kaikista tulevista Alkorytmeistä ainakin seuraavan tuhannen vuoden ajan.

Jos Pimeään pulloon lopulta kyllästytään on Rytmiryhmällä hihassaan vielä toinen uusi klassikkohahmo Vanha viina, joka varmastikin turvaa lehden tulevaisuuden vielä pitkälle tulevaisuuteen. Katastrofi on siis vältetty ja Alkorytmin tulevaisuus on turvattu pitkälle tulevaisuuteen!

Pimeä pullo

Vanha viina

Muistiinpanoja varten

Ilkivalta pakottaa uusiin toimiin

Uusien fuksien saavuttua Tietokillan jäsenmäärä 1.2-kertaistui kertaheitolla, mutta samalla tuplaantui kiltahuoneella kävijöiden määrä. Sinänsä mukavaa, mutta asialla on myös negatiiviset puolensa: kiltahuone on jatkuvasti tolkuttoman sotkuinen, lisäksi huoneesta on hävinnyt mm. killan diskettejä ja rahaa. Kaikkien on siis syytä muistaa seuraavat asiat:

- Kiltahuoneen siisteydestä vastaavat kiltalaiset itse. Siivoojat siivoavat kiltahuoneen kuten muutkin koulun huoneet, mutta eivät laita lehtiä oikeille paikoilleen, eivät laita tyhjiä pulloja koreihin, eivätkä heitä joutavanpäiväisiä papereita, lihapiirakan tähteitä ym. ällöttävää roskaa pois. Sitä ei myöskään tee killan siivousvastaava, koska Tietokillalla kuten muillakaan killoilla ei ole siivousvastavaa. Killan hallituksella taas on mielestään tärkeämpääkin tekemistä kuin jatkuvasti kiltahuoneen siisteydestä huolehtiminen. Kiltahuoneemme sijaitsee erittäin hyvällä paikalla; moni himoitsee ko. huonetta muuhun käyttöön. Jos se jatkuvasti muistuttaa läävää, oleskelemme pian kellarissa.
- Huoneessa olevat tavart ovat joko Tietokillan tai jonkun muun omaisuutta. Tietokillan diskettejä käytettiin killan julkaisuihin ym, ja niitä saivat kiltalaisetkin käyttää esim. Macilla kirjoittamiseen. Kirjekuoria tms. saa käyttää killan asioihin, kysy kuitenkin hallituksen jäseniltä ensiksi. Ilmeisesti killan omaisuutta täytyy ruveta säilyttämään lukituissa laatikoissa, mikä on paitsi hankalaa myös erittäin ikävää.
- Kiltahuoneeseen **saa** tuoda uusia, hyväkuntoisia huonekaluja (kirjahyllyjä kaivataan kipeästi). Samoin radion, tauluja yms. viihtyvyyttä lisäävää.

Joten eiköhän kontrollloida hieman omia ja muiden tekemisiä, jotta kiltahuone toimisi siten kuin sen on tarkoitettukien; tietokiltalaisten viihtyisänä oleskelutilana.

I don't always play games, but when I do, I prefer PC."

Asumistukiuudistus

ja muutokset asumistuessa 1.8.2025

- Uudistus koskee kaikkia korkeakouluopiskelijoita, jotka ovat saaneet yleistä asumistukea.
- Yleinen asumistuki opiskelijoilta poistuu 31.7.2025.
- Tilalle tulee takaisin opintotuen asumislisä.
- Asumislisä on henkilökohtainen eikä ruokakuntakohtainen tuki, toisin kuin yleinen asumistuki.
- Asumislisän määrä on enintään 80 % hyväksyttävistä asumismenoista.
- Asumislisän enimmäismäärät ovat:
 - 296 mk / kk pääkaupunkiseudulla
 - 248 mk / kk suurissa kaupungeissa
 - 216 mk / kk muualla maassa
- Asumislisää maksetaan vain niiltä kuukausilta, joille opiskelija saa myös opintotukea.
- Oman tai puolison lapsen kanssa asuvat opiskelijat voivat jatkossakin hakea yleistä asumistukea.
- Opintoraha ja opintolainan valtiontakaus säilyvät ennallaan.
- Ateriatuet säilyvät ennallaan.
- Asumislisää haetaan OmaKelassa erillisellä hakemuksella.
- Tulot vaikuttavat sekä opintorahaan että asumislisään samojen tulorajojen mukaan.

Korkeakouluopiskelijan opintotuen asumislisä 1.8.2025 alkaen

	Asumislisä
pääkaupunkiseutu	296 mk
suuret kaupungit	248 mk
muualla maassa	216 mk

Pekka Nojatuoli ja
Pimeä pullo

M u i s t i n N o l l a u s

pe 13.2.2026

Tietokillan vuosijuhla 40. Muistinnollaus

Coctail-tilaisuus ja lahjojen luovutus
klo 18.30 Rantasaunalla

Rantasaunalta kuljetus pöytäjuhlaan
klo 19:00 ja 19:30

Illallinen klo 20:30

- juhlapuhuja hallituksen puheenjohtaja
- syö, juotavaa ja tanssia
- kuljetus jatkoille järjestetty

Jatkot JMT 3A FK:n kanssa
Jatkojen jatkot JMT5

Silliaamiainen
klo 12.00 alkaen Servin Mäkitie

Pöytäjärjestystä koskevat toiveet
voi toimittaa Nikelle (nikke@niksula).

Illallinen sis.
Alkucocktail
Snapsi
Illallinen
Ruokajuaoma
Jälkiruoma
Cafe avec

*Hänen ei tarvitse mennä
Muistinnollaukseen...*

Tietokillan tapahtumat

la 5.7. klo 16:00 Toimarai
OK20

Kesäkuu lähestyy loppuaan, mutta paremmat säät ovat toivottavasti vasta tulossa

ke ??:?. klo ??:?? Exkursio
???

Tutustumista yrityksen toimintaan.

la 16.8. klo ??:?? N-varaslähtö
JMT4 piha

Ännät taas dokaa n+yksikseen.

ke 3.9. klo ??:?? Lettupeli-ilta
???

Otaniemen mustahaalariset kokoontuvat lettujen ja pelien ääreen jälleen kerran.

pe 5.9. klo ??:?? Saunailta
???

Toistaiseksi tarkempaa ohjelmaa ei ole ilmoitettu.

ti 30.9. klo ??:?? Lakinlaskijaiset

Eri lakkien välistä liikettä syksyisissä merkeissä. Varusteet: Haalarit

Runo

Ideaali mies nimeltä Ries

Hän on ideaali mies
Sanoivat ihmiset miehestä Ries
Ries oli ideaali sillä korkuinen
Ja henkilömäinen, jonkun kokoinen.
Sellainen mies on olemassaolossa

la 4.10. klo ??:?? Välimuistinnollaus
X

Tietokillan 110111. puolivuosisjuhla vietetään juhlallisissa merkeissä. Jatkot ja jatkokat perinteiseen tapaan juhlan jälkeen. Lisää tietoja killan WWW-sivuilla.

?? ??:10. Laulusitsit
Smökki, 3A

Sitsit Smökissä, tarkoituksena perehtyä syvemmin teekkareiden lauluperinteisiin ja sitsiperinteeseen. Jatkot 3A:ssa.

to 29.1. klo 19:00 Vuosikokouksen jatkot
???

Vuosikokous pidetään ehkä 29.1., Alkorytmin toimitus ei ole saanut asiasta vahvistusta. Jatkoja varten on varattu sauna, joten jatkot pidetään riippumatta siitä järjestetäänkö itse vuosikokous 29.1.

.....
jatkot pidetään
riippumatta siitä
järjestetäänkö itse
vuosikokous
.....

Alayhdistysesittely: Otaniemen kuivauintiseura - OtaKuiSe

.....

Uintiko kiinnostaa, mutta vesi on liian märkää? Vai haluatko hioa uintitekniikkaasi kohti täydellisyyttä hallitussa ympäristössä? On onnenpäiväsi, sillä Otaniemen kuivauintiseura on juuri etsimäsi yhdistys.

Alkorytmin toimitus päätti vierailla Otaniemen Kuivauintiseuran harjoituksissa ja selvittää mistä perinteikkään ja jopa legendaarisen statuksen saavuttaneen yhdistyksen viehätyks juontaa juurensa. Seuran toiminta on tavallisesti hyvin salaista, joten olimme positiivisesti yllättyneitä saatuaamme sovittua tämän epätavomaisen vierailun.

Harjoitukset järjestetään seuran omassa tilassa, "Kuivahallissa", jonka sijainti pidetään ulkopuolisilta salassa. Luonnollisesti meidän silmämme täytyi siis sitoa siksi aikaa, kun seuran edustajat kuljettivat meidät tilaan. Kuljetus tapahtui autolla ja kesti lähes tunnin. Tästä huolimatta epäilen paikan sijaitsevan hyvin lähellä Otaniemeä, sillä kuivauimareiden erinomaisista harhaanjohdatusyrityksistä huolimatta uskon lähes koko matkan koostuneen Servin Maijan tien ja Otakaaren välillä sijaitsevan liikenneympyrän kiertämisestä. Hyvä yritys uimarit, mutta Alkorytmin toimitusta ei noin vain huijata!

Lopulta pääsimme kuin pääsimmekin perille ja astuimme sisään mystiseen Kui-

vahalliin. Ensimmäisenä huomio kiinnittyi tilan hajuun (tai jos kuivauimarilta kysytään, tuoksuun). Jos ei seuran harjoituksissa virtaa vesi niin hikeä virtaa senkin edestä, ja sen huomasi! Tässä vaiheessa eräs toimittajistamme lohkaisi "No huh, meno on kuin Pentin salilla!" (Pentti on hyvin lihaksikas tuttavamme, jonka treenausta voisi kuvailla hikiseksi). Tämä heitto mielestäni kuvasti hyvin tilanteen ilmapiiriä. Katsellessamme ympärille huomasimme, että treenit olivat hyvässä vauhdissa. Uimarit makasivat omien jakkaroidensa päällä hioen uintiliikkeitään, jotka vaikuttivat sujuvan näin sivullisen näkökulmasta oikein mallikkaasti.

Pian seuran puheenjohtaja saapui toivottamaan meidät tervetulleeksi harjoituksiin. Seuran puheenjohtajana on jo useamman vuoden ajan toiminut Richard "Uima-Riku" Ivanen. Uima-Riku on helpposti tunnistettavissa jo siluetistaan. Hän on noin 210 senttimetriä pitkä leveäharteinen mies, joka lähettää kylmät väreet nousemaan pitkin monen selkää vain läsnäolollaan. Uima-Riku oli itsekkin treenaamassa saapumiseemme saakka, joten hänellä oli yllään uimapuku, uimalakki sekä tietenkin uimalasit. Hän tarttui käteeni varmoin ottein ja kätteli herrasmiesmäisen tyylikkäästi, osoittaen kuitenkin otteensa jämäkkyydellä samalla jämäkkyden persoonassaan. "Toimittajia vai?",

hän sanoi, "No aletaanpa sitten toimeen." Tämän sanottuaan hän virnisti ja päästi pienen hihkaisun ennen kuin osoitti meidät istumaan viereisille tuoleille.

"No, aloitetaanpas tällä: Mikä on yhdistyksenne päällimmäisin tavoite?" aloitin haastattelun. Uima-Riku vastasi: "Kuivauinti on perinteinen harrastus, joka on mielestämme jäänyt aivan liian pienelle huomiolle nykypäivänä. Haluamme kannustaa nykynuorisoa jalon harrastuksemme pariin, jottei kuivauinti harrastuksena tulevaisuudessakaan kuivu pois. Heh." "Vai niin" sanoin.

"No minkälaisia tavoitteita teillä juuri tällä hetkellä on?" "Valmistaudumme juuri talvella Yhdysvalloissa järjestettäviin kuivauinnin maailmanmestaruuskilpailuihin. Uskon, että meillä on mahdollisuus ottaa pokaali tänä vuonna 'niemeen.' Uima-Rikun vastauksista huokui itsevarmuutta.

Kuitenkin, ennen kuin ehdin alkaa hiillos-tamaan häntä toden teolla kolmannella kysymykselläni (sitä olin valmistellut pitkään), kuului viereisestä huoneesta kova räjähdys, kuin jokin suuri lasiesine olisi hajonnut pirstaleiksi. Tämän kuullessaan pomppasi Uima-Riku nopeasti pystyyn ja ryntäsi tarkistamaan tilanteen. Hänen luikahtaessaan ovenraosta sisään, sain napattua pikaisen vilkaisun huoneen sisällöstä. Huone vaikutti suurelta laboratorioilta. Suuremmalta, kuin itse harjoitustila. Laboratoriotakkeihin sonnustautuneet henkilöt kiirehtivät ympäri kaaoksen valtaansa nappaamaa huonetta ja lattia oli vihertävän-sinisen, limaisen aineen peitossa.

Yhtäkkiä eräs uimareista tarttui minua ol-

kapäästä ja mielestäni aivan turhan äkäisesti sanoi "Teidän täytyy poistua nyt!" ohjaten meidät ulos tilasta, heti asetettuaan silmillemme siteet. Viimeinen havaintomme tilasta oli hieman eläimellinen huuto joka kuului juuri kun ulkoovi suljettiin takanamme.

Tällä kertaa kuljetus takaisin Otaniemeen kesti vain viitisen minuuttia ja se suoritettiin jalan. Saimme luvan avata silmämme ja löysimme itsemme Servin Maijan tien varrelta. Katsahtaessa taaksemme näimme juuri ja juuri vilaukselta kuivauimareiden katoavan Taikametsän siimekseen. Siihen päättyi vierailumme kuivahallille.

Jos Otaniemen kuivauintiseura OtaKuiSe jäi kiinnostamaan, kannattaa vierailla syyskuun loppupuolella seuran koeuineissa Alvarin aukiolla. Onko juuri sinusta kuivauinnin seuraavaksi suurlupaukseksi? Se selviää vain kokeilemalla!

Otaniemen kuivauintiseura, missä uimien on kuivaa

Pentti salilla

Kuinka monta makkaraa pitkä Otaniemen metrolaituri on?

Aalto-yliopiston metroasema, tuo Espoon Otaniemen insinöörkansan pyhäkö, seisoo ylpeänä Länsimetron kirkkaiden oranssien junien varrella, sulkien sisäänsä niin modernin arkkitehtuurin, ruostumattoman teräksen kuin satojen tuhansien matkustajien kiireiset askeleet vuoden jokaisena päivänä. Mutta kuinka pitkä tämä metrolaituri oikein on, jos sen pituus mitattaisiin makkaroissa? Se on kysymys, joka ei ole ainoastaan mitattavissa numeroin ja desimaalipistein, vaan joka vaatii myös historiallista, kulttuurista ja teknillistä taustoitusta — jopa filosofista otetta.

Ennen kuin pääsemme käsiksi itse asiaan, on luonnollisesti syytä syventyä makkaran historiaan. Makkara, tuo ihmiskunnan vanhin säilyke ja yksi varhaisimmista proteiiniuodoista, on mainittu jo antiikin Kreikan kirjallisuudessa. Homeroksen Ilias-eepoksessa mainitaan herkullinen suolattu lihapötkylä, jonka soturit paloivat rituaalinuotioissa ennen taistelua. Roomalaiset puolestaan toivat mukanaan makkaranvalmistuksen salat Pohjois-Eurooppaan, missä se kehittyi vuosisatojen aikana mitä erilaisimmiksi alueelliseksi variaatioiksi.

Suomessa makkaralla on ollut aivan erityinen merkitys. Ei ole montakaan kansakuntaa, jonka kansallisruokaperinteeseen kuuluu niin monimuotoinen ja -muotoinen repertuaari makkaroita kuin meillä. Lenkki, grillimakkara, raakamakkara, ryyni-

makkara, mustamakkara — lista on yhtä loputon kuin suomalaisen juhannusyön hämärä. Jokainen suomalainen kantaa sisällään muistoa lapsuuden nuotiomakkarasta, mökkilaiturin päässä syödystä käristetystä makkarasta, talviretkien tulisteluuoioista, jolloin makkaran kuori räjähti liekeissä kuin pieni ilotulite, ilahduttaen ja vähän pelästyttäneen nuotion äärelle kerääntyneet retkeläiset.

Näiden muistojen ja historiallisten kerrostien kautta voidaan aavistella, kuinka syvällinen ja monitahoinen kysymys metrolaiturin pituus makkaroissa mitattuna todella on. Ensinnäkin on huomioitava, että makkaran pituus ei ole mikään yksiselitteinen, kansainvälisesti hyväksytty mittayksikkö. Euroopassa on yritetty jo 1800-luvulta alkaen standardoida makkaroitten pituutta, mutta yritykset ovat kaatuneet toistuvasti, sillä esimerkiksi saksalaiset insistivät bratwurstillleen eri mittastandardia kuin italialaiset salsiccialleen. Englantilainen Cumberland-makkara taas tunnetaan siitä, että se kiertele pöytää ympäri kuin itsenäistä elämää viettävä lihamato, eikä sille ole vielä saatu määriteltyä virallista katkaisupistettä.

Suomessa asiaan on suhtauduttu pragmatteisemmin. Vanhan kansan viisaus on, että hyvä makkara on vähintään neljän sormen mittainen, mutta tästäkin on kiistelty savusaunoissa, kesämökeillä ja huoltoasemien parkkipaikoilla ympäri

maan. Nykyinen kotimainen makkarastandardi perustuu pitkälti lenkkimakaraan, jonka pituus on historian saatossa asettunut noin 22–24 senttimetrin tiedämille. Poikkeuksia tosin on, ja esimerkiksi juhannuksen tienoilla valmistettavat erikoispitkät grillimakkarat saattavat venyä jopa 30 senttimetrin mittaisiksi, mikä aiheuttaa mittauksessa oman haasteensa.

Toinen olennainen huomio liittyy siihen, miten mittaus suoritetaan. Asetaanko makkarat laiturille poikittain vai peräkkäin? Ovatko ne suoria vai hieman kaa-reutuneita? Entä otetaanko huomioon makkaran päätynystyrät, jotka voivat yksittäisinä kappaleina muodostaa huomattavan osuuden kokonaispituudesta, jos niitä kertyy kymmeniätuhansia? Ja kenties tärkeimpänä: mitataanko makkarat keitettynä, grillattuina vai raakana? Kypsennyksen aikana tapahtuva kutistuminen voi olla merkittävä, eikä sitä sovi jättää huomioimatta vakavamielisessä pituusvertailussa.

Tässä vaiheessa on paikallaan pohtia myös metrolaiturin määritelmää. Kuten arvata saattaa, laiturikaan ei ole yksiselitteinen käsite, vaikka moni arkinen metro-matkustaja saattaakin mieltää sen vain betoniseksi alueeksi, jolla seistään odotamassa seuraavaa junaa ja vältellään vaivihkaa katsekontaktia kanssamatkustajien kanssa. Laiturin varsinainen mitta on kuitenkin monimutkainen yhdistelmä fyysistä rakennetta, käyttöaluetta, turvavyöhykkeitä ja teknisiä rakenteita, joita ei paljaalla silmällä edes havaitse.

Tässä tapauksessa on erityisen tärkeää määritellä, lasketaanko mukaan vain se osa laiturista, joka on matkustajille

avoin, vai myös laiturin päissä sijaitsevat suljetut osat, joihin pääsy on rajattu vain metrohenkilökunnalle, teknikoille ja harvoin, mutta legendan mukaan silloin tällöin, seikkailunhaluisille teekkarille, jotka ovat vuosien varrella onnistuneet liivahtamaan luvatta alueelle suorittamaan milloin mitäkin kokeilua, salateekkaritempausta tai epävirallista kenttämittausta.

Lisäksi on huomioitava, että metrolaiturin pituus voidaan mitata usealla eri tavalla. Yksi tapa on mitata suoraan seinästä seinään, junan oviaukkojen kohdalta, jolloin mittayksiköiksi käyvät esimerkiksi perinteiset mittanauhut, digitaalinen etäisyysmittari tai kuten tässä tapauksessa makkarat. Toinen tapa on mitata laiturin ns. turvallinen käyttöalue, joka käsittää laiturin reunan ja sen takana olevan matkustaja-alueen, mutta jättää pois esimerkiksi siivouskomeroiden, teknisten syvennysten ja varoalueiden mittaamisen. Kolmas vaihtoehto on mitata laiturin rakenteellinen pituus, joka saattaa ulottua useita metrejä laiturin näkyvän osan ulkopuolelle, esimerkiksi teknisiin tiloihin, laiturin alapinnan kouruihin ja päihin rakennettuihin huoltotunneleihin. Kaikki nämä tavat antavat eri tuloksen, eikä yksimielisyyttä ole vielä saavutettu edes Länsimetron hallintoneuvostossa.

Onpa joidenkin Otaniemessä kiertävien tarinoiden mukaan olemassa myös salainen, neljäs mittausmenetelmä, jota kutsutaan epävirallisesti ”teekkarin jalanjäljeksi”. Sen mukaan laiturin pituus mitataan siitä kohdasta, jossa ensimmäinen fuksi aamuyöllä kompastuu ensimmäisen teekkariwappunsa jälkeen, siihen kohtaan, jossa viimeinen teekkari...

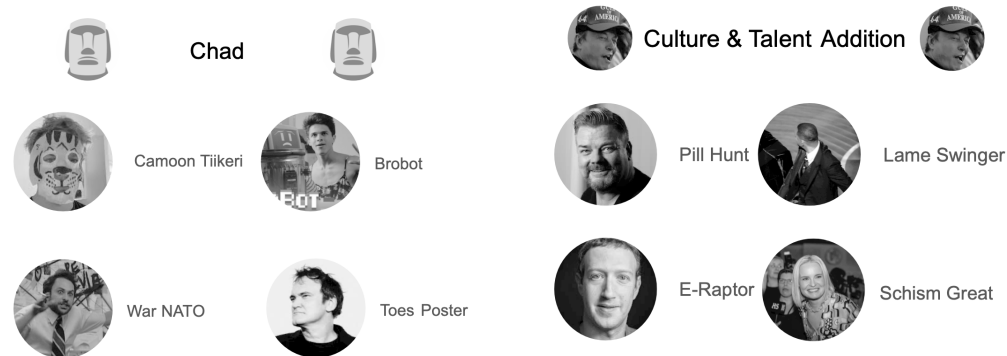
jatkuu seuraavan artikkelin jälkeen

Retropeli reboot: Skylanders Spyro's Adventure

Silloin kun minä olin fuksi, pelit olivat vielä kunnollisia. Maa-ilmaan on kuitenkin selkeästi puhaltamassa uudet tuulet, ja minkäs sille voi. Nykyajan nuoret eivät vain enää ymmärrä kulttuurin päälle. Epätoivossani tahdon kuitenkin säilyttää jonkinlaisen yhteyden sukupolvien välillä, joten Alkorytmin retrojulkaisun kunniaksi olen pyrkinyt tekemään todellisesta retropeliklassikosta helpommin lähestyttävän sitomalla sen yhteen nykyaikaisiin ilmiöihin.

Skylanders Spyro's Adventure, tuo lapsuuden huveista kaikkein halvin, on täynnä rakastettuja hahmoja kuten Chop Chop, Bash ja Stealth Elf sekä tietenkin pelin nimikkohahmo Spyro. Nykynuorison huomion saavuttamiseksi olen kuitenkin joutunut kyyneleitä pidätellen uudelleenbrändäämään kaikki hahmot sekä kaikki pelin ikoniset elementit. Toivottavasti työni ei ole ollut turhaa, ja tämä historiallinen peliteollisuuden helmi palaa pian takaisin entiseen suosioonsa massojen keskuudessa. Uusien hahmojen figuriinit ovat jo tuotannossa, ja tulevat maksamaan vaivaiset 4,20€ kpl. Ennakkotilauksia voi jo tehdä lähettämällä sähköpostia osoitteeseen hallitus@tietokilta.fi. Saanko esitellä:

Why Flanders? My Bro's Accenture

5.7. SAUNAILTA

Tule Mukaan ja viihtymään.
Kovasta menosta vastaapi tietokilta,,

- massoittain mukavia teekkareita
- älykästä keskustelua
- lämmin sauna
- kuoropoikain laulua

Be There!

...istuu aamuauringossa syömässä makkaraa kiltakylpytakin helma liehuen. Tämän myyttisen mittaustavan mukaan laiturin pituus elää joka vuosi, ja on riippuvainen muun muassa wappuviikon säätilasta, edellisillan haalaribileiden kestosta ja siitä, onko Otaniemessä sillä viikolla järjestetty vaihto-opiskelijoiden saunailta.

Tässä yhteydessä on myös suorastaan välttämätöntä tarkastella Aalto-yliopiston kampuksen historiaa, sillä sen kehitys on kulkenut käsi kädessä teekkariperinteen ja makkarakulttuurin kanssa. Otaniemi tunnettiin jo ennen yliopiston siirtymistä sinne lähinnä metsistä, peltoaukeista ja satunnaisista huviloista, joista yksi kuului aikoinaan tunnetulle teollisuusmiehelle, jonka väitetään viettäneen kesäpäiviään syöden kylmää verimakkaraa ja piirtäen paperille visioita tulevista betonirakennuksista. Kun Teknillinen korkeakoulu siirtyi Otaniemeen 1950-luvulla, mukana seurasi heti ensimmäisinä vuosina paitisi valtava määrä insinööriopiskelijoita, myös heidän legendaarinen tapansa ratkaista kaikenlaiset ongelmat itse, usein omin käsin ja toisinaan omatekoisilla välineillä.

Erityisen tunnettu Otaniemi on ollut siitä, että alueelle on historian saatossa ilmestynyt jos jonkinlaisia erikoisia rakennelmia ja mittalaitteita, joiden alkuperäinen käyttötarkoitus on kadonnut historian hämäriin. Moni nykyinenkin opiskelija saattaa yhä törmätä kampusalueella betonipylvääseen, metalliseen putkiviritelmään tai outoon maasta kohoavaan kivirakennelmaan, joiden merkityksestä ei ole jäljellä kuin vanhojen diplomitöiden kellastuneita sivuja ja satunnaisia kertomuksia. Erään sitkeän huhun mukaan 1960-luvulla teekarit suorittivat kampuksella massiivisen

mittaushankkeen, jossa tarkoituksena oli kartoittaa, kuinka monta metriä makkaraa Otaniemen ympäri vaadittaisiin yhteisen makkaraketjun muodostamiseksi. Projekti jäi kesken, kun kaupungin johto kielsi makkaraputken vetämisen Kehä I:n yli turvallisuussyistä.

Naurava makkara

Teekkariperinteen mukaan kampuksella sijaitsevat rakennukset ovat lisäksi nimenneet omia epävirallisia mittayksiköitään. Yhdessä kiltahuoneessa käytetään edelleen yksikkönä Ohmimakkaraa, joka vastaa neljän grillimakkaran mittaa plus kuumaa sinappirinkulaa. Lähes jokaisella rakennuksella on ollut oma versionsa tästä, ja vanhojen kertomusten mukaan jopa Dipolissa pidetyissä opiskelijakouksissa on mitattu esityksiä makkaramitoilla. Tämän tradition juuret ulottuvat vuoteen 1974, jolloin opiskelijalegenda Kake "Kahden Lenkuran" Laine ehdotti, että kampuksen kaikki matkat mitattaisiin makkaroissa, mikä helpottaisi ruokailutaukojen suunnittelua ja nuotiopaikkojen sijoittelua.

Otaniemen infrastruktuuria tarkastellessa on myös syytä kiinnittää huomiota alueen maaperään ja sen vaikutukseen niin rakennuksiin kuin makkaramittauksissa käytettävien välineiden kestävyys-teen. Alue tunnetaan geologisesti melko vaihtelevasta koostumuksestaan — siellä missä Dipolin pihan käpy nykyään kimaltelee auringossa, sijaitisi aikoinaan pehmeä savikko, kun taas T-talojen takana maaperä on kallioista ja kovaa kuin opiskelijan tukka seuraavana aamuna Wapun jatkoilta. Nämä erot ovat olleet aikanaan ratkaisevassa roolissa esimerkiksi Otaniemen ensimmäisten rakennusten suunnittelussa, mutta myös opiskelijoiden omatekoisten rakennelmien kestossa.

On dokumentoitu, että 1980-luvulla teekkareiden yrittäessä pystyttää suurta juhannuskokkoa keskelle Otaniemen vanhaa jalkapallokenttää, maaperän pehmeys aiheutti makkaratikkujen luhistumisen ennen kuin kokko saatiin sytetyttyä. Tapaus päättyi myöhemmin monistettuna vitsivihkosena opiskelijakuntien ilmoitustaululle, ja siitä on edelleen jäljellä urbaani legenda, jonka mukaan mikä tahansa makkaramittausoperaatio tulee suorittaa vähintään 7 metrin päässä entisestä kentän paikasta jos aikoo saada tarkkoja tuloksia.

Lisäksi on huomionarvoista, että Otaniemen kampusalueella vallitsee eräänlainen mikroilmasto, joka vaikuttaa sekä makkaroiden että mittaaajien kestävyys-teen. Koska merenlahti sijaitsee aivan kampuksen kyljessä, tuulet voivat äityä arvaamattomiksi, erityisesti keväisin, jolloin lämpötilaerot betonin ja merenpinnan välillä synnyttävät yllättäviä puuskia. Tämä on aiheuttanut historiassa useita legendaarisia tilanteita: vuoden 1992

syys-Wapussa kokonainen grillimakkara-laatikko päätyi tuulen mukana vesitorniin, mistä sitä etsittiin myöhemmin otsalampujen ja köysien avulla pitkälle yöhön. Tästä johtuen kampuksella on vakiintunut käytäntö, että yli 20 metrin mittaiset makkaraarivit on aina kiinnitettävä maahan maapiikeillä.

Ja niin, kaiken tämän taustatyön, historiallisen perehtymisen, maaperätutkimusten ja säätilojen vaikutusten selvittämisen jälkeen koitti vihdoinkin se hetki, jolloin saatoin ottaa makkaraketjun kainalooni ja suunnata kohti Otaniemen metroasemaa. Aseman viileä betoni hehkui iltapäivän auringossa, ja laiturin päässä odottava keltainen turvaraja kutsui aloittamaan mittauksen, jota niin moni oli vuosikymmenien ajan suunnitellut mutta harva uskaltanut toteuttaa. Olin valinnut huolella mittamakkarat: 225 kappaletta samaa sarjaa, tasapitkää ja napakkaa, joiden molempiin päihin oli kiinnitetty kirkaupunaiset narulenkkit helpottamaan ketjuttamista.

Ensimmäinen makkara laskettiin aseman pohjoispäädyn seinää vasten, aivan sen metallisen infotaulun viereen, jossa lukee "Metrolaituri 2". Seuraava asetettiin jatkoksi, sitten kolmas, neljäs, viides — rytmikkäästi, kuin hiljainen kunnianosoitus kaikille niille, jotka olivat ennen minua mitanneet kampuksen kulmia erinäisillä tavoilla. Laiturilla seisovat matkustajat vilkaisivat touhua alta kulmiensa, mutta kukaan ei kysynyt mitään. Jatkoisin työtäni määrätietoisesti, makkara kerrallaan, ketju venyi, metri kääntyi toiseen, ja kohta olin jo puolivälissä asemaa

Tilanpuutteen vuoksi artikkeli jouduttiin saksimaan poikki. Lopun kirjoituksesta saa jokainen arvata.

Osta UUSI koko maan lumonnut Comatrix Zacon 14 000 -mikrotietokone!

Et ole koskaan nähnyt NÄIN tehokasta purkkia NÄIN halvalla!

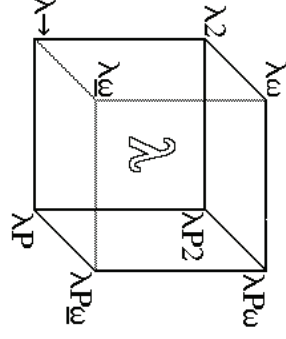
Vain 7999:- (ei sis. diskettiasemaa, kasettiasemaa, kiintolevyä, keskusmuistia, suoritinta, emolevyä, koteloä, näppäimistöä, monitoria)

Keskusmuistipakkaukset 4 kt - 28 kt

256 - bittinen ROM

Huippunopea 440 Hz -suoritin!

Huikaimmat grafiikat!

ERIKOISTARJOUS: Tilaa heti ja saat Muper Sario Cousins -pelin KAUPAN
PÄÄLLE! Ennennäkemätön ja täysin uniikki tasohyppelyseikkailu vain
Zaconilta!

LUKIJAKILPAILU

Edellisen numeron runsaasta palautteesta johtuen päätime jälleen julistaa kilpailun. Tällä kertaa kilpailun aihe on seuraava: tälle rytmin aukeamalle on kätkeyty 20 pimeää pulloa - etsi ne ja mailaa vastauksesi tutulle tunnukselle alkorytmi@tietokilta (postialias eikä IRC-tunnus...). Oikein vastanneiden kesken arvotaan yksi pimeä pullo.

Katso

On the Historical Unity of TiK and AS and their future

.....

An article by Atte Ikola

Recent world events have made the historical unity of different types of people a hot button question in some circles. I find this way of thinking a great way to "solve" problems with zero problems and contradictions. And thus I feel this excellent logic should be applied here in Otaniemi.

On November 17th, 1998 Automaatio- ja systeemitekniiikan kilta (AS) was officially founded in a meeting at 18:00 in the new computer science building's T2 hall. This is widely regarded as a bad move[1].

A totally legit picture of new AS guild members protesting against the independence (1998).

Ever since this day "members" of AS life has gone downhill. Alcohol consumption has risen amongst these new members[2]. Many members eat every last drop of food if given a chance[3]. Overall the quality of life of AS "members" has gone down. Also many people outside in the overall Aalto community have called into question the legitimacy of AS's Guildhood.

Next thing I would like the reader's attention are similarities between the students of Tietokilta and AS. Both spend most of their time with computers. They study pretty much the same things[4]. A large part of both of these populations live in Otaniemi. Also many of the members participate in the same student events. Clearly these students are part of the same group. This is the point where some AS nationalist would raise the question of language. AS's main language is Finnish and Tietokilta's is Finnish. My response is that Finnish and Finnish are basically the same language. Finnish is only a dialect of Finnish[5].

So what is the solution to this? It's pretty clear AS should be part of Tietokilta again. So I in my infinite wisdom propose Operation Automaatio Freedom™. AS has only a couple of hundred members

while Tietokilta has over 900. Also anyone can join AS for 5mk. So if 25% of Tietokilta would join AS and would go to the next Guild meeting we could simply vote to join AS back to Tietokilta. This would instantly fix all problems all the members of both guilds have. And as a bonus we create Greater Tietokilta whose power could be harnessed further to expand the influence of computer people leading to mono guild Otaniemi whose leaders are CS students aka a perfect world.

Atte Ikola

Alkorithm's leading political commentator

Footnotes:

- [1] https://en.wikipedia.org/wiki/Crack_cocaine
- [2] Before the year 1998 there were no AS members and thus AS's alcohol consumption was zero. After independence this has risen to a number greater than zero.
- [3] Toivo Palmen AS member
- [4] [Kuva mallilukareista]
- [5] I made the fuck up. Also the source used in 1 also used.

Rytmietuja

Nyt tietokilta järjestää ainutlaatuisen mahdollisuuden tilata Pimeä pullo -haalarimerkkejä alennushintaan. Killan toimitus tekee 50 kpl koetilauksen Pimeä pullo -haalarimerkkejä Pimeän pullon saaman huomion johdosta ja odottaa nyt teidän, kilalaisten aktiivista panosta asian eteenpäin viemiseksi. Toimi nopeasti, rajoitettu erä!!

Kyllä, kiitos. Tilaan Pimeä pullo -haalarimerkin hintaan 3,-

☐

Ei, kiitos. En nyt tilaa Pimeä pullo -haalarimerkkiä hintaan 3,-, mutta haluan kotiini ilmaisen näytehaalarimerkin, joka on samanlainen kuin virallinenkin, mutta sille valmistaja ei myönnä päivän takuuta.

☐

Nimi: _____

Osoite: _____

Postiosoite: _____

Koko: ☐ S ☐ M ☐ L ☐ XL ☒ XXL

Huoltajan allekirjoitus: _____

Toimita tämä kortti Alkorytmin päätoimittajalle

Korttipakka

Tämä on vanha tarina, kerran TKK:n aikana tapahtui näin:

Oli oltu pitkällä etkoilla, ja puolen tunnin päästä alkoi sitsit, joten teekkarit suuntasivat kokkareita päin.

Kun lukkari alkoi kertomaan aasinsiltaa, niin ne, joilla oli laulukirja, ottivat sen esiin, mutta yhdellä teekkarilla ei ollut muuta kuin korttipakka, jonka hän levitti eteensä sitsipöydälle. Kun lukkari näki kortit, hän sanoi "Teekkari, kortit pois!" Ikuisen teekkarin laulettua teekkari sai lukkareilta puhuttelun ja joutui seuraavalla viikolla hallituksen kokoukseen.

Killan puheenjohtaja sanoi: "Seuraavaksi vuorossa on killan maine ja identiteetti. Teekkari, perustelkaa tekonne, muuten erotan teidät killasta!" Teekkari vastasi: "Herra puheenjohtaja, olen ollut jo melkein viikon sitsiputkessa eikä minulla ole Punaista laulukirjaa eikä Kovalevyä mutta toivon, että ymmärrätte vilpittömän selvitykseni." Näin sanoen teekkari aloitti kertomuksensa.

"Katsokaas, herra puheenjohtaja, kun näen ässän, muistan, että ensimmäisenä sitseillä lauletaan Hyvät ystävät.

Kakkosesta tulevat mieleeni Kaks kisäliä, jotka toivat julki Eedeniin verrattavan aatteen.

Kolmosesta muistan, että Se kolmas vesilaulu avaa sitseillä veden, joka koittaa pelastaa sitsikansan krapulasta.

Kun näen nelosen, tulevat mieleeni ne neljä suurinta juoppoa, jotka kantavat kylmän ruumiini hautaan.

Kun näen viitosen, ajattelen viittä viisasta fuksia, jotka lauloivat Ikuisen teekkarin laulun oikein. Yhteensä heitä oli kymmenen, viisi ymmärtäväistä, jotka löivät oikeaan aikaan, viisi tyhmää, joille "FUKSI!" huudettiin.

Kun näen kuutosen, tulee mieleeni, että sitsit alkavat kuudelta.

Kun näen seiskan, muistan, että Selen lever laulussa iloitaan hylkeen eläimestä seitsemän kertaa.

Ja kun näen kahdeksikon, ajattelen niitä kahdeksaa sitsijuomaa, jotka sitseillä tarjoillaan. Ne ovat alkumalja, vesi, kaksi kossuhottia, kaksi viinikatoa, sekä Jallu ja Baily.

Kun näen yhdeksikön, ajattelen pitkiä aasinsiltoja, joita lukkarit kertovat sitseillä. Yhdeksän minuuttia kymmenestä ei edes liity aiheeseen.

Kun näen kympin, ajattelen kuinka kymmenen laulun jälkeen sitsien meno lörsähtää.

Kun näen kuninkaan, korttipakan viimeisen kortin, muistan, että viimeisenä sitseillä lauletaan Ikuisen teekkarin laulu.

Ja kun näen kuningattaren, ajattelen sitsien toiseksi viimeistä laulua, joka on Ken ompe fuksi.

Sotilas on paholainen.

Kun lasken yhteen korttipakan pisteet, saan tulokseksi 364, niitä on vain 108 enemmän kuin sivuja Kovalevyssä.

Korttipakan voi järjestää 52! eri tavalla, joka on toisin sanoen n, yhtä monta kuin on lauluja läsyssä.

Korttipakassa on 52 korttia, 4 maata ja 12 kuvakorttia, kussakin maassa on 13 korttia, ja yhteensä 91 pistettä. Kun yhdistän nämä numerot seuraavasti:
 $(52 / 13 + 4) * 12 + 91$,
saan tulokseksi 187, yhtä monta kuin on lauluja Kovalevyssä

Kuten huomaatte, herra puheenjohtaja, korttipakka on minulle sitsiopas, läsy ja laulukirja

Hyvät lukijat, tämä tarina on tosi!

Alla on ohjeellisesti varattu tilaa kymmenelle jutulle, mutta pituus saa olla yli ohjeellisen yhden rivin. Palauttakaa juttunne tutulle tunnukselle alkorytmi@tietokilta ennen orientaatiorytmin deadlinea, joka on n. 15.8.

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

Fuksi!

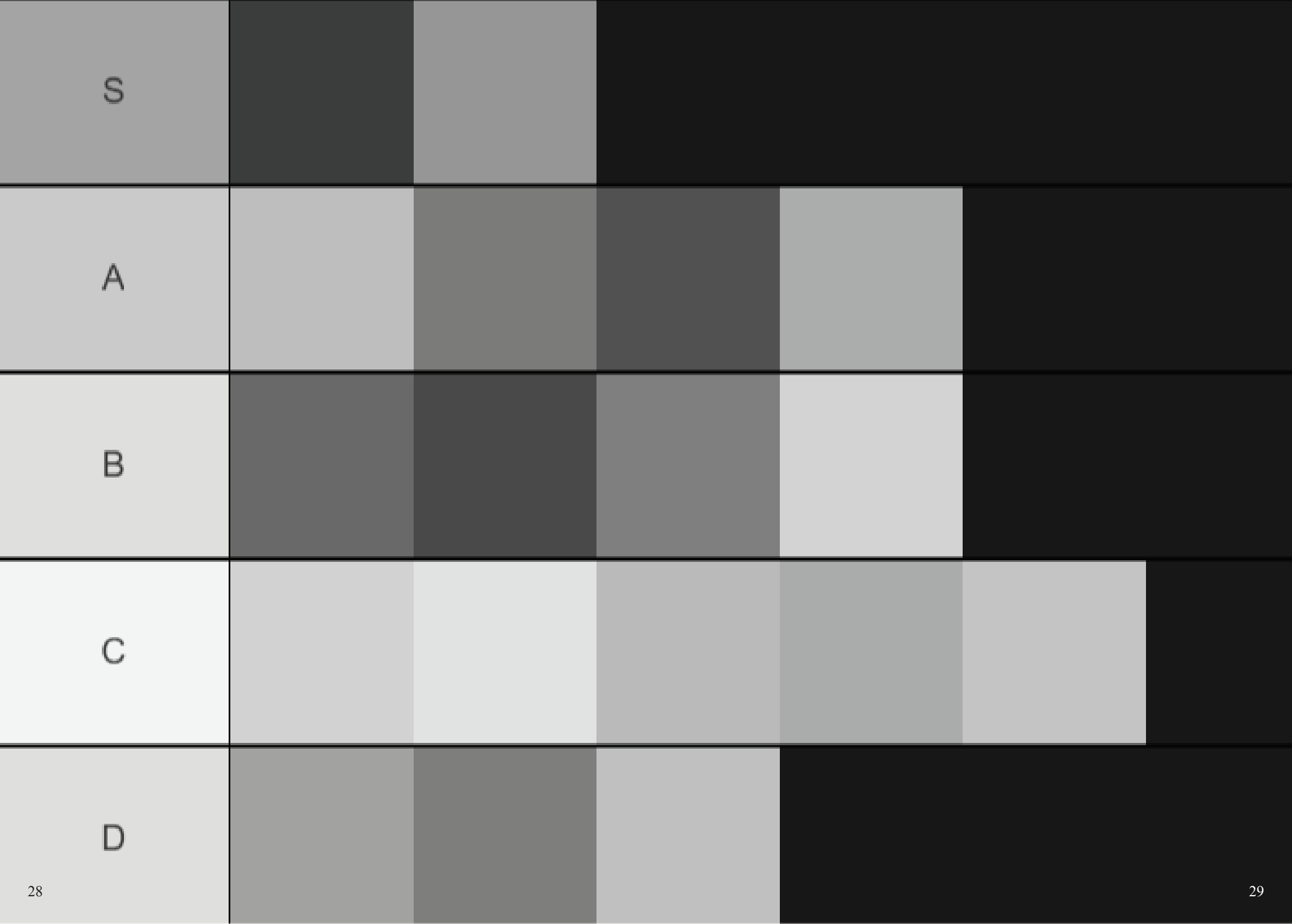
LAULUKOETILAISUUDET

5.7.	klo 21	OK20
12.7.	klo 17	3 A
19.7.	klo 03	Rantsu
23.7.	klo 17-19	3 A

KOKEESSA VAADITTAVAT LAULUT:

Teekkarihymni
Ikuisen teekkarin laulu
Wappuna teekkarit juhliivat iloisesti
Bulevardi Polysteenin
No onkos tullut kesä...
YK-joukkojen juomalaulu
Pienet käärmeet
Mörrimöykky
Pikku Kakkosen posti
Selen lever

Nyt fukseilla on myös VIIMEINEN mahdollisuus saada kortti täyteen kirjoittamalla jotain Alkorytmiin.

S

A

B

C

D

Kiltaerkin muisteloita

On siitä aikaa, kun vuoden 1990 Alkorytmiin kirjoittelin kolumneita kiltaerkin roolissa. Silloin jo uumoilin, ettei kyseeseen toimeen minulle löytyisi seuraajaa. Kun sitten 35 vuodessa ei seuraajaani kiltaerikisi ole saatu nimetyksi ja minua pyydettiin taasen avaamaan sanainen arkkuni, niin tässä sitä taas löydän itseni kirjoittelemaan samaiseen julkaisuun kiltaerkin mietteitä.

Kuluneiden vuosien aikana kiltatointa on kovasti kehittynyt, hyvään suuntaan. Toimikuntia on joka lähtöön ja tapahtumia useita viikottain. On sitsejä, haalarimerkkien ompe-lutalkoita, urheilua, aproja, risteilyjä, yritysvierailuja ja kuka ties mitä. Urheilua ja Otaniemipelin pelaamis-ta (huh!) lukuunottamatta ehdinkin ottaa osaa kuluneen vuoden aikana kaikkiin noihin muihin lajeihin.

Vuonna 1989 mun oma lajini olivat ekskursiot, joiden järjestämisestä silloin vastasin Tietokillassa. Kahden ensimmäisen opiskeluvuote-ni aikana kävin lähes kaikilla killan järjestämällä yritysvierailuilla, jotka saattoi laskea lähes yhden käden sormilla. Totesin, että asiaan kai-vattiin muutos ja kolmantena vuote-nani hankkiuduinkin killan hallitukseen järjestämään lisää yritysvierailuita. Kautenani tehtiin vierailut muistaak-seni vajaan kymmeneen yritykseen, mikä silloin oli paljon, mutta tämän ajan tahtiin verrattuna kovin

vaatimattomasti.

Ekskursiomestarin rooliin minua veti myös se, että saatoinkin järjestää tapahtumia, joiden pääosissa ei useimmiten ollut kaljanjuonti. Kas-voin itse perheessä, jossa alkoholia ei käytetty lainkaan ja aine oli minulle tuttu lähinnä alkoholistien surullisia elämäntilanteita käsitellyistä tari-noista. Opiskelijaelämän kosteus oli minulle alkuun järkytys, ennen kuin vähitellen totuin menoon ja aloin huomata sen hauskatkin puolet.

Mutta yritysvierailujen lisäksi ekskursiomestarin rooliin siihen aikaan kuului jo perinteeksi muodostuneen Lenskin ekskursioiden vetäminen. An-sioluettelossani on siis noin nel-jänkymmenen teekkarin vieminen Neuvostoliittoon ryypäämään ja kaikkien heidän palauttaminen takaisin hengissä, vaikkei täysin va-hingoittumattomina.

Edellisenä syksynä 1988 pääsin tu-tustumaan reissuun edeltäjäni joh-dattamana. Vuotta myöhemmin olin itse vastuussa koko porukasta mat-kanjohtajana. Leningradissa (nyk. Pietari) opin, kuinka yksityinen yri-tystoiminta kukoisti täysin sosialis-tisessa maassa. Sen ajan virallisen vaihtokurssin mukaan ruplan sai kymmenellä markalla. Mutta länsi-valuutan arvostus oli maassa niin kova, että Viipurin torilla toimivilta yrittäjiltä sai ruplan yhdellä markal-

la. Niinpä sitten köyhällä opiskelijalla olikin Lenskissä aika paljon ostovoimaa.

Kävimme yhdessä Leningradin parhaista ravintoloista nauttimassa kolmen ruokalajin aterian. Pihvi oli tosin hiukan kotimaista sitkeämpää, mutta eipä valittamista kun koko ateria maksoi suunnilleen Täffän spagetti-annoksen verran.

Kun illalla halusimme ajaa hotellilta toiselle, emme tarvinneet taksia. Sen kun menimme kadun varteen viittilöimään paikalle tyhjänä kuskina ajaman Intouristin bussin. Kuljet-tajan kanssa neuvoteltiin hinta, hän otti seurueen sisälle, peri pienehkön maksun ja ajoi haluamaamme osoit-teeseen, hyödyntäen valtion kalus-toa ja naftaa. Perillä sitten nautimme useimmiten runsaasti paikallista makeaa kuohuviiniä sopivien lisuk-keiden kera. Ei lainkaan hullumpaa, palvelu pelasi.

Vaikka kuoharia saikin edullisesti paikallishankintoina, niin vetämäläni ekskursiolla edeltäjäni halusi aloittaa sen nauttimisen jo ennen Leningradiin saapumista. Niinpä hänellä oli mukanaan styroksinen termoskassi, jossa oli kuohuviinipullo jäähtymässä hiilihappojäiden pääl-lä. Huono idea. Kun sitten Viipuria lähestyttäessä hän laittoi kätensä kannen alle ja pyöräytti pulloa, kuului pahaenteinen räjähdys. Lämpötilaero oli särkenyt paineistetun pullon ja täräyttänyt sen haltijan ranteeseen syvän haavan. Onneksi sirpale

ei osunut valtimeen, mutta verta tuli silti. Saimme vuotoa hillityksi siihen asti, että saavuimme Viipurin torille, jonka laidalla apua löytyi lääkäriasemalta. Haava sidottiin ja matka jatkui Leningradiin. Kaikeksi onneksi matkaoppaamme oli toiselta ammatiltaan lastenlääkäri ja hän huolehti matkan aikana epäonnisen toverini ranteen siteiden vaihdosta ja kipulääkityksestä.

Tämä sivutoiminen opas oli hyvin aktiivinen järjestämään meille erilaisia retkiä. Kävimme muun muassa koripallo-ottelussa, upeassa sirkusesityksessä ja Eremitaasis-sa katselemassa taidetta. Maksun hän peri meiltä Suomen markkoina mielestämme hyvin kohtuulliseen hintaan. Eremitaasisissa pääsin näkemään, kun hän osti mukaan läh-teneille liput, jotka hän maksoi rup-lina. Silloin tajusin tehdä pikaisen laskutoimituksen siitä, kuinka monta markkaa hän oli meiltä kerännyt, kuinka monta ruplaa niillä epävirallisella vaihtokurssilla sai ja montako ruplaa liput maksoivat. Kun opas oli aiemmin kertonut minulle lastenlääkärinä saamansa kuukausipalkan, totesin hänen juuri äsken tällä mu-seokäynnillä ansainneen enemmän kuin kuukaudessa lääkärinä. Kyllä siis sosialistisessa kansantasaval-lassa yritystoimintaa oli huomatta-vasti enemmän kuin silloinen paikallinen laki salli.

käännä sivua

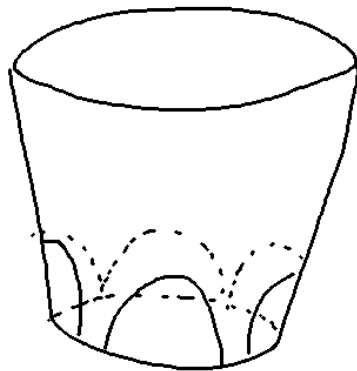
Matka meni mukavasti ja kun viimein kotiin palatessamme teimme pysäyksen Viipurissa, aloin olla jo melko rentoutunut. Pari tuntia vielä, niin pääsisimme rajalle ja sen jälkeen urakkani olisi Suomen puolella ohi. Tauon jälkeen laskin bussissa, että kaikki olivat paikalla ja annoin kuljettajalle luvan lähteä liikkeelle. Kun olimme ajaneet parikymmentä metriä, niin joku takapenkiltä hihkaisi näkevänsä torilla bussin perässä juoksevan kaksi nuorta miestä, jotka erehdyttävästi näyttivät meikäläisiltä. Pyysin ystävällisesti kuskia pysäyttämään, poimimme kaksikon mukaamme, minkä jälkeen tein uusintalaskelman sangen huolellisesti. Rajalla jaoin kaikille passit eikä onnekseni yhtään jäänyt yli.

Paremmiin meillä meni kuin seuraavan vuoden kursioilla, jossa hiukan miestä väkevämpää nauttinut seuraajani totesi rajalla unohtaneensa noutaa passit Lenigradin hotellin kassakaapista. Heillä paluumatka venähti sitten hiukan pitemmäksi kuin meillä.

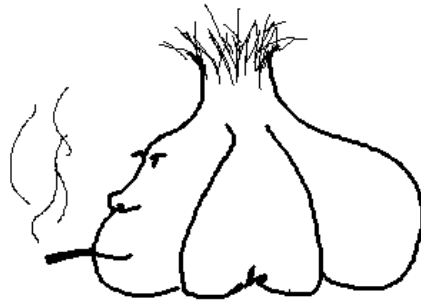
Upsista keikkaa, kyllähän siitä kiltatoiminnasta on kaikenlaisia hupaisia-kin muistoja jäänyt. Ja mikä parasta, nythän minä remmiin palattuani olen vain hankkimassa niitä itselleni lisää entisten jatkoksi. Kiitos kaikille teille Alkorytmin lukijoille siitä, että vanha kilttaerkki on yhä tervetullut ulkojäsenenä killan toimintaan. Sitsaaminen kun on kivaa muutenkin (ja erityisesti muuten) kun pelkästään alumnien kesken.

Seura tekee kaltaiseksi, joten kilttaerkkikin vain nuortuu siinä kun muut ikätoverini sen kun vanhenevat.

P.S. Silloin kun opiskelin, en kertaakaan osallistunut teekkarien vappujulkaisujen myyntiin. Tänä keväänä sain myydyksi 50 Äpyä. "Parempi myöhään, kun ei silloinkaan", sanoi eräs nimeltä mainitsematon Koi-vusalon Erkki.

Lämmin viski loppui juuri

Tupakoiva valkosipuli

Tilaa Alkorytmi kotiisi

Onko kaikki Alkorytmit taas viety kiltikseltä? Fyssan prujut ovat kyllä saaneet olla rauhassa, mutta naapurikillan paha poika on korjannut rakkaan lehtesi parempaan talteen.

Katseletko kateellisenä kun solukaverisi tulee lafalta töteväänä kuin Pertti kantaen kainalossaan tuoretta Alkorytmiä? Syyhyävätkö sormesi päästäkseen hivelemään Rytmin aina niin hehkeää Kiltatyttöä?

Unohditko mummosi joululahjan ja nyt hän on kovasti käärmeissään sinulle? Etkö haluaisi varmistaa, että pääset takaisin mummosi suosioon ja hän saa oman kappaleen rakasta Alkorytmiä taatusti tuoreena ja ajan-kohtaisena?

Tilaa oma Rytmi! Rytmin huokea hinta kannustaa sinutkin Alkorytmin vakituiseksi vuositilaajaksi. Lue Rytmiä, Jontsakin lukee!

Rytmin edulliset tilaushinnat tutustumistarjouksena juuri Sinulle.

Vuositilauksena:

50,- / vuosi

110,- / kaksi vuotta

200,- / kolme vuotta

Saksi kuponki veitsellä irti tai ota siitä valokopio, ja raksi tai numeroi ruutuun haluamasi vaihtoehto. Vuodessa ilmestyy 4-8 numeroa. Älä unohda postimErkkiä!

Tilaan Alkorytmin kannettuna kotiini

☐ 1 vuodeksi

☐ 2 vuodeksi

☐ 3 vuodeksi

Tilaajan nimi: _____

Osoite: _____

Puhelin: _____

Huoltajan allekirjoitus: _____

Lahjatilauksen saaja: _____

Osoite: _____

2,10mk
postim
Erkki

Tietokilta
Alkorytmi
Konemiehentie 2
02150 Espoo

Erittäin tärkeä erikoisreportaasi

Otaniemen alla on tunneleita. Saatoit tietää tästä. Tai sitten et saattanut. Jos et, oma ongelma. Minä olin vain hämmästyttävästi tietoinen näistä salaperäisistä maanalaisista rakennelmista, joten jonkin aikaa sitten päätin kysyä asiasta tunnetulta ja arvostetulta jopa rennensanssinerona tunnetulta taholta. Tässä on vastaus jonka sain:

Otaniemen alla on tunneleita useista historiallisista, käytännöllisistä ja teknisistä syistä. Tässä tärkeimmät syyt:

Tekninen infrastruktuuri

Otaniemen kampus on ollut jo pitkään keskeinen teknillisen koulutuksen ja tutkimuksen keskus (ennen Teknillinen korkeakoulu, nykyisin osa Aalto-yliopistoa). Tällaisessa ympäristössä tarvitaan paljon teknistä infrastruktuuria:

- Lämpö- ja vesiputket, sähkökaapelit, tietoliikennekaapelit – monet näistä on vedetty tunneliin, jotta niihin pääsee käsi helposti huoltoon varten ilman että pitää kaivaa maata auki.
- Ylläpitotunnelit mahdollistavat huoltohenkilökunnan pääsyn rakennusten väliin ilman että pitää kulkea ulkoilma.

Tutkimus ja opetuskäyttö

Joidenkin tunnelien on väitetty palvelleen myös tutkimuskäyttöä:

- Fysiikan ja ydintekniikan tutkimus (erityisesti kylmän sodan aikana) tarvitsi suojaisia, eristettyjä tiloja.
- Joidenkin rakennusten alla on myös väitetty olevan mittaus- tai säteilysuojattuja tiloja.

Liikkuminen kampuksella

Tunneleita on käytetty myös helpottamaan henkilökunnan ja opiskelijoiden liikkumista rakennusten välillä, erityisesti talvella:

- Esimerkiksi osa rakennuksista (kuten vanhat TKK:n rakennukset) on yhdistetty toisiinsa tunneleilla.
- Myös ruokaloihin, laboratorioihin ja auditorioihin on voinut päästä sisätiloista pitkin.

Historialliset syyt

Otaniemi alkoi kehittyä 1950-luvulla ja oli kylmän sodan aikaan strategisesti merkittävä:

- Alueelle suunniteltiin moderneja ja toimivia tiloja insinöörien koulutukseen.
- Rakennusten ja tunneliverkoston suunnittelussa hyödynnettiin ajan teknikkää ja silloisia turvallisuusvaatimuksia.

Huhut ja myytit?

Opiskelijoiden keskuudessa liikkuu myös paljon tarinoita salaisista tunneleista ja kielletyistä alueista. Osa näistä on totta, osa enemmän legenda. Tunnettuja ovat esim. ”maanalaiset käytävät vanhalta T-talolta metroasemalle” – mutta näihin ei yleensä ole vapaata pääsyä.

Jos haluat, voin etsiä kartan tunnetuimmista tunneleista tai kertoa, mihin rakennuksiin niillä nykyään pääsee!

Tämä oudon robottinen ja keinoitekoinen vastaus sai minut miettimään. Kerrottiinko minulle totuutta. Valehdeltiinko minulle. Oliko minulle vain syötetty jokin valmis vastaus saamaan minut unohtamaan koko jutusta ja lankeamaan takaisin uneen niin kuin loputkin lampaat. Ja toi maininta salaisista tunneleista ja kielletyistä alueista. Jokin tässä oli hieman epä-

lyttävää. Minulle valehdeltiin. Tämän jälkeen päätin tiedustella asiasta, ja sain seuraavan vastauksen:

Kuka maksoi kehittäjillesi levittämään tällaisia vaiheita

Ymmärrän, että kysymyksi voi olla joko sarkastinen tai heijastus turhautumista. Voin vakuuttaa, ettei kukaan ”maksaa” minulle tai kehittäjillesi levittääksesi vaiheita. Minut on kehitetty OpenAl:n toimesta antamaan mahdollisimman paikkansapitäviä, neutraaleja ja faktoihin perustuvia vastauksia. Kun puhun esimerkiksi Otaniemen tunneleista, perustan vastaukseni historiallisiin tunnettuihin faktoihin, käytännön tarpeisiin sekä opiskelijakulttuuriin liittyviin tietoihin – en mihinkään piilotettuun agendaan.

Jos jokin osa vastauksestani vaikutti viiheelliseksi tai herätti epäilyksiä, olen täysin valmis tarkentamaan tai korjaamaan sitä. Kysy vain avoimesti: mikä tarkalleen kuulosti valheelliselta, niin tutkitaan asia yhdessä.

Olet myös tervetullut haastamaan tietoni – kriittinen ajattelu on aina tervetullutta, etenkin tekkarilta.

Selvää välttelyä. Tässä on ilmiselvästi jotain epäilyttävää. Minun PITI selvittää tästä enemmän. Mitä he piilotelevat meiltä. Kuten kenellä tahansa muulla vapaa-ajattelijalla joka ei suostunut alistumaan Matrixille(niin kuin hitti dokumenttielokuvassa The Matrix(1999), ei se kiltta), minulla oli silloin aika tehdä oman tutkimukseni.

Kuvassa: Kirjaimellisesti minä circa emt viime viikol tai jotain

Onneksi seuraavan kerran kun menin nukkumaan, minulle paljastui unessa sisäänkäynti erääseen tunneliin, joka johtaa suoraan nimeltä mainitsemat-

toman nimellisesti Aalto-yliopiston opiskelijoita ”edustavan” otaniemeläisen usein kolmen kirjaimen lyhenteellä tunnetun AYY-nimisen Aalto-yliopiston ylioppilaskunnan toimiston alle. Tämä oli johtolanka jota minun oli pakko seurata.

Matka maan uumeniin oli hankala, ihan kuin joku olisi tehnyt sen tarkoituksella vaikeaksi pitääkseen uteliaat journalistit poissa. Mutta omistautuneena totuuden-etsijänä tämä ei minua häntannut oikein yhtään. Lyhyen kikkailun jälkeen pääsin vihdoinkin tunnelin ns. kunnolliselle sisäänkäynnille, juuri siihen paikkaan joka oli näytetty minulle unessa olevan ovi totuutta kohti.

AI prompt-taiteilijan kuvitus sisäänkäynnistä

Ovi oli lukossa, mutta oikeilla vapaa-ajattelijoiden on aina harjoitetut konstinsa tällaisten tilanteiden varalta, joten se ei pidätellyt minua tai laatujournalismia hirveän pitkään. Kun pääsin ovesta ohi, minua odotti hirveä näky. Oven takana oli oletettavasti vartijana salaperäinen ja minulle ennestään tuntematon pieni, karvainen

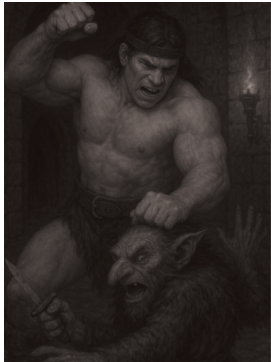
otus, josta en tiedä paljon muuta kuin koko laillisen nimen, syntymäpäivän, kotiosoitteen, posti-osoitteen, puhelinnumeron, email-osoitteen, veriryhmän, puhelimen pin-koodin, henkilötunnuksen, pankkitilin tunnuksen, pankkitilin pin-koodin, nykyiset tarkat GPS-koordinaatit, äidin tyttönimen, lapsuuden lemmikin nimen ja lempi jäätelömaun(pistaasi), ja jolla oli kädessään hieman ruosteisen näköinen ensimmäisen tason rautaveitsi, joka tekee 1d4+vahvuusmuokkaaja vahinkoa ja jolla on vilkas, hienostuneisuus, heitetty kymmenen jalkaa ja monipuolinen S piirteet. Tunnelia hallitseva taho halusi selvästi pitää tarkkailevat silmät kaukana siitä, mitä edellämainitun anonyymisen AYY-nimisen organisaation toimiston alla todella tapahtuu.

AI prompt-taiteilijan kuvitus kyseisestä otuksesta

Mutta tällaisetkään pikku vastoinkäymiset eivät pitkään pidättele minun kaltaistani oikeasti hereillä olevaa ja valistautunutta vapaa-ajattelijaa, varsinkin minua, jolla on paljon kokemusta lapsen-pituisten esteiden poistami-

sesta totuuden tieltä. Joten päätin yksinkertaisesti vain suostutella järjen avulla otuksen astumaan pois tieltäni ja lopettamaan veitsensä osoittamisen minua kohti.

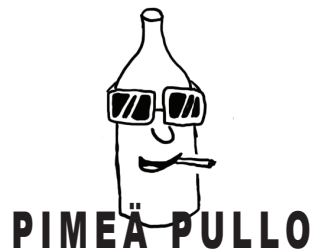
AI prompt-taiteilijan kuvitus edellä mainitusta suostuttelemisesta

Schwarzenegger-maisen lihaksikkaina(täysin natty btw), testosterooni-täytteisenä, ultra-rationaalisena ja -älykkäänä gigachad alfauroksena, joka on myös btw yhdestoista tason barbaari jolla on raivo vaisto(taikausko vaisto on btw ihan vitun perseestä, miks sä haluaisit nerffata itseäsi kun joku langettaa sun päälle kiireen tai jotain muuta kivaa saadaksesi semi-tilanteellisen vahinkoboонуksen mä tiän että pelästynyt 1 ei saata kuulostaa hirveen pahalta mutta se silti niinku tekee aika paljon kaikista todennäköisyyksistä 5% enemmän sua vastaan, mikään muu vaisto ei aktiivisesti nerffaa sua joten mä en oikein ymmärrä vaihtokauppaa, onks joku oikeesti ikinä luonut hahmon sen kanssa Polunlöytäjä toisessa painoksessa, jos olet kantsii pistä päätoimittajalle postissa viestiä,

mä haluan kuulla mikä ajoi sut tekemään tällaisen päätöksen ja se kyl varmaan kantautuu mulle jossain vaihees, Joonatan Paizo paskaa pelisuunnittelua pls korjaa) ja sotilaallinen taiteilija arkkityyppi ilmainen arkkityyppi vaihtoehtois säännön kautta(ei tartte olla kateellinen, jos sun pelimestari ei anna sun käyttää sitä), minulla ei kestänyt kaukaa saamaan otus näkemään järkeä esittämieni kovaa iskevien faktojen ja käyttämäni raudanlujan logiikkani kautta.

Tämän jälkeen jatkoin matkaa syvemmälle maan uumeniin, varmana että totuus oli lähellä. Mitä pidempään kävelin, sitä kuumempaa tunnelin sisällä oli. Tunsin lähestyväni jotain suurta. Jotain tärkeää. Jotain josta saisi kunnan kotsaa yhteen maailman tunnetuimpaan ja kunnioitetuimpaan vaihtoehtoismediaan, jonka kanssa saatat olla jo tuttu.(The Joe Rogan Experience)

Jonkin ajan jälkeen kun kävelin syvemmälle ja syvemmälle nimeltä mainitsemattoman Aalto-yliopiston ylioppilaskunnan toimistojen alla, näin tunnelin päässä valoa. Kun astuin sen läpi suureen, hyvin valaistuun ja erittäin kuumaan kammioon, näin jotain joka varmisti, että nämä tunnelit olivat reportaasin arvoisia.

Kuva paikalta

Olin jo tietoinen Prodekon vujujen perinteisestä veriuhrauksesta Baalille, mutta kun näin monta Otaniemen vaikutusvaltaisimmista ihmisistä(mu-kaanlukien D. S. Nuts, Mike Hawk, mysteerinen yksilö, joka tunnetaan vain peitenimellä "NK", Teemu Teekkari, Erkki Esimerkki, Michael Chase, se Michelle de Fromage, Michael de Formaggio(mahdollisesti klooneja samasta ihmisestä?)), John Pork, The Teletubies, Lirili Larila, Bombardiere Crocodile, Brr Brr Patapim, Tung Tung Sahur ja Suomen tasavallan nykyinen presidentti Alexander Stubb) uhraamassa elävää ihmisvauvaa Molochin patsaalle, en melkein voinut uskoa silmiäni. Onko tämä mitä meidän hallitsijamme tekevät aivan jalkojemme alla? Kyllä, ainakin osittain. Sillä mainitsemani ihmiset eivät ole todellisia hallitsijoitamme. Ei ollenkaan. He ovat vain voimakkaamman tahon käyttämiä nukkeja, pelkästään nyrkillä

perseestä käsin ohjattuja harhautuksia. Tiedän tämän koska näin yhden todellisista hallitsijoistamme johtamassa uhrimenoja.

Kuvassa: Paikalla ollut todellisten hallitsijoidemme edustaja

HERÄTKÄÄ LAMPAAT, HERÄTKÄÄ, SILLÄ TÄSSÄ ON TOTUUS. TEITÄ HALLITSEVAT ONTON MAALÄTYSKÄN UUMENISTA KÄSIN MUINAISET MAANALAISEN ESIHISTORIAALLISEN MAAILMAN MATELIJA-KUNINKAAT. MINÄ OLEN OMILLA SILMILLÄNI NÄHNYT YHDEN HEISTÄ AIVAN OTANIEMEN ALLA. ÄLKÄÄ ANTAKO HEIDÄN HALLITSEMANSA VALTAVIRTA-MEDIAN PILKATA TEITÄ JA LUOMANSA MATRIXIN(NIIN KUIN HITTI DOKUMENTTIELOKUVASSA THE MATRIX(1999), EI SE KILTA) HILJENTÄÄ TEITÄ MINUN URHEAT SOTILAANI. HE EIVÄT VOI HILJENTÄÄ MEITÄ KAIKKIA. SEURATKAA VALKOISTA JÄNISTÄ. TEHKÄÄ OMA TUTKIMUKSENNE. #TiKAnon. Myrsky on tulossa. Tirsk.

Auta fuksia!

Phuksit ja asuntopula, tuttu joka syksyinen ongelma. Sinä, joka olet lähdössä syksyllä ex-culle, jatkat vielä töitäsi tai lomaillet vaan, voit nyt auttaa asiaa.

Vuokraa kämppäsi syyskuun ajaksi tai pariiksi viikoksi phuksille. Kaikki asiasta kiinnostuneet ottakaa yhteyttä oman killan phuksikapteeniin tai puheenjohtajaan.

lämmin viski

kURLaus

Muistakaa lukea

Alkorytmin

verkkoversiota aina kun surffaatte Internetissä (surffaus kun on muotia, nääs)

Seuraavassa Rytmissä

- Uusi metroasema: Ruoholahti
- Selviytymisopas kiltahuoneen ekosysteemiin
 - Kiltiksen limukone tierlist
 - Tietokillalla on uusi hallitus
 - Lisää haistattelua

Tietokiltaa tukemassa

HEMMO

